

НАСИЛНИЧКО ПОНАШАЊЕ
(члан 344. став 2. у вези става 1. КЗ)

Код кривичног дела насилничко понашање заштитни објект је јавни ред и мир, па и умишљај окривљеног мора бити усмерен у том правцу, односно на ремећење јавног реда и мира или угрожавања спокојства грађана, што подразумева агресиван став учиниоца према неодређеном броју неидентификованих лица према којима има индиферентан став.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени ЈС оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, и осуђен је на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато и време прведено у притвору. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога, са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење или да се иста преиначи и окривљеном изрекне блажа казна. АЈТ у Новом Саду предлаже да се жалба као неосновна одбије и пресуда потврди.

Поступајући по жалбеним наводима браниоца, Апелациони суд налази да је пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, на коју суд пази по службеној дужности, јер је изрека неразумљива и проти речна разлозима пресуде.

Првостепени суд није неспорно утврдио који се елементи, односно елементи ког (којих) кривичних дела стичу у радњама окривљеног, те који је облик вољно-психичког односа окривљеног према делу. Побијаном пресудом утврђено је да је окривљени оштећеном ШН нанео лаке телесне повреде, али се не наводи са којим обликом виности су те повреде нанете, иако из самог образложења пресуде и начина и редоследа радњи извршења које суд узма као утврђене, произилази да је окривљени радње предузео са директним умишљајем (у двориште школе дошао је у намери да се обрачуна са оштећеним, у спотрској торби је понео дрвену палицу, коју је извадио из торбе, пришао оштећеном и њоме задао ударац наневши му лаке телесне повреде на руци), као и мање посекотине у пределу палца које је оштећени задобио од ножа који је окривљени држао у руци док га је држећи за ревер мајице гурао уз зид, а затим је оштећени окривљеног одгурао у хол школе и држао затворена врата како би га онемогућио да настави даљи напад на њега.

Код кривичног дела насилничко понашање заштитни објект је јавни ред и мир, па и умишљај окривљеног мора бити усмерен у том правцу, односно на ремећење јавног реда и мира или угрожавања спокојства грађана, што подразумева агресиван став учиниоца према неодређеном броју неидентификованих лица према којима има индиферентан став. Такође је неопходно да је лака телесна повреда настала нехатно у склопу напред наведеног понашања, јер би у супротном, уколико наравно постоји и умишљај за претходно наведено, радило о стицају кривичних дела, односно само о кривичном делу лаке телесне повреде уколико суд не утврди постојање умишљаја за ремећење јавног реда и мира. У вези са наведеним потребно је истаћи да ово кривично дело подразумева не било какво ремећење јавног реда и мира, већ је управо карактер и интензитет ремећења јавног реда и мира оно што је дистинкција између овог кривичног дела и прекршаја, односно да исто мора бити таквог интензитета да се може сматрати тежим, а што суд утврђује у сваком конкретном случају.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.1009/11 од 14.10.2011. године и решење Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-308/12 од 15.11.2012. године)